

Teollisuuden alue- ja toimialatilasto 2010

Koko teollisuuden jalostusarvosta yli 48 prosenttia muodostui neljässä maakunnassa vuonna 2010

Teollisuustuotanto (BCDE) oli Tilastokeskuksen mukaan edelleen alueellisesti keskittynyttä vuonna 2010. Neljän eniten teollistuneen maakunnan, Uudenmaan, Pirkanmaan, Varsinais-Suomen ja Pohjois-Pohjanmaan yhteenlaskettu osuus koko maan tuotannon jalostusarvosta koko teollisuudessa oli 48,2 prosenttia, kun se vuonna 2009 oli 49,4 prosenttia. Näiden maakuntien yhteenlaskettu osuus koko maan teollisuuden jalostusarvosta supistui edellisvuodesta 1,2 prosenttiyksikköä.

Vuonna 2010 jalostusarvon osuus koko maan tuotannon jalostusarvosta kasvoi eniten Uudenmaan, Etelä-Karjalan ja Lapin maakunnissa. Uudellamaalla suurin osa jalostusarvosta muodostui sähkö- ja elektroniikkateollisuudesta sekä kone- ja metallituoteteollisuudesta. Metsäteollisuus on suurin toimiala Etelä-Karjalan maakunnassa. Lapin maakunnassa suurin osa tuotannon jalostusarvosta kertyi metsäteollisuudesta ja metallien jalostuksesta. Jalostusarvon osuus koko maan teollisuuden jalostusarvosta pieneni sen sijaan eniten Varsinais-Suomen, Keski-Suomen ja Pohjois-Pohjanmaan maakunnissa.

Maakuntien jalostusarvo ja jalostusarvo-osuus koko maan jalostusarvosta koko teollisuudessa (BCDE) 2009 ja 2010

	Tuotannon jalostusarvo, 1000 euroa		Osuus koko maan jalostusarvosta, %		Muutos 09/10 %-yksikköä
	2010	2009	2010	2009	
KOKO MAA	32 102 168	27 085 812	100,0	100,0	.
Uusimaa	7 445 876	5 498 002	23.2	20.3	2.9
Pirkanmaa	3 473 064	2 984 282	10.8	11.0	-0.2
Varsinais-Suomi	2 349 618	2 878 538	7.3	10.6	-3.3
Pohjois-Pohjanmaa	2 221 844	2 026 426	6.9	7.5	-0.6
Pohjanmaa	2 035 638	1 674 741	6.3	6.2	0.1
Satakunta	2 017 935	1 664 407	6.3	6.1	0.2
Itä-Uusimaa	1 798 064	1 462 955	5.6	5.4	0.2
Keski-Suomi	1 410 820	1 419 638	4.4	5.2	-0.8
Etelä-Karjala	1 245 397	852 513	3.9	3.1	0.8
Pohjois-Savo	1 111 491	861 457	3.5	3.2	0.3
Päijät-Häme	1 105 619	895 707	3.4	3.3	0.1
Kymenlaakso	1 053 390	885 170	3.3	3.3	0.0
Etelä-Pohjanmaa	1 003 869	934 912	3.1	3.5	-0.4
Lappi	957 546	606 494	3.0	2.2	0.8
Kanta-Häme	855 391	756 427	2.7	2.8	-0.1
Pohjois-Karjala	665 447	567 119	2.1	2.1	0.0
Etelä-Savo	483 712	431 590	1.5	1.6	-0.1
Keski-Pohjanmaa	475 176	389 989	1.5	1.4	0.1
Kainuu	301 072	212 988	0.9	0.8	0.1
Ahvenanmaa - Åland	90 610	79 849	0.3	0.3	0.0

Sisällys

Taulukot

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Keskikoon mittarit ja keskittymisen mittari, C-indeksi toimialoittain 2-numerotasolla vuonna 2010 (tilastoyksikkönä toimipaikka).....4

Teollisuuden alue- ja toimialatilaston laatuseloste.....5

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Keskikoon mittarit ja keskittymisen mittari, C-indeksi toimialoittain 2-numerotasolla vuonna 2010 (tilastoyksikkönä toimipaikka)

Toimiala 2-numerotaso	Henkilöstömäärä yhteensä				Bruttoarvo
	Aritmeettinen keskiarvo	Painotettu keskiarvo	Mediaani	Painotettu mediaani	Keskittymisaste, %
07 Metallimalmien louhinta	43,8	240,0	1,1	294	95,2
08 Muu kaivostoiminta ja louhinta	4,2	59,5	0,9	20	25,8
09 Kaivostoimintaa palveleva toiminta	12,8	69,1	2,2	68	87,9
10 Elintarvikkeiden valmistus	17,1	215,2	2,1	128	17,2
11 Juomien valmistus	37,7	447,3	1,6	382	73,8
13 Tekstiilien valmistus	3,2	42,7	0,6	27	37,0
14 Vaatteiden valmistus	2,2	68,8	0,3	33	40,4
15 Nahan ja nahkatuotteiden valmistus	7,0	110,7	0,9	109	50,1
16 Sahatavaran sekä puu- ja korkkituotteiden valm.	9,3	131,1	0,9	81	9,6
17 Paperin, paperi- ja kartonkituotteiden valm.	84,9	433,4	10,0	380	20,6
18 Painaminen ja tallenteiden jäljentäminen	8,3	108,9	1,2	62	18,9
19 Koksin ja jalostettujen öljytuotteiden valm.	128,8	705,1	7,6	477	98,9
20 Kemikaalien ja kemiallisten tuotteiden valm.	33,0	257,2	6,0	166	21,0
21 Lääkeaineiden ja lääkkeiden valmistus	122,3	793,9	16,0	642	89,3
22 Kumi- ja muovituotteiden valmistus	20,3	181,2	4,2	81	25,5
23 Muiden ei-metallisten mineraalituotteiden valm.	14,7	111,3	1,8	79	10,3
24 Metallien jalostus	79,8	1 167,2	6,2	594	58,5
25 Metallituotteiden valm. (pl. koneet ja laitteet)	7,6	93,0	1,5	37	10,6
26 Tietokoneiden sekä elektronisten ja optisten tuott. valm.	55,7	2 245,8	2,2	2 278	55,3
27 Sähkölaitteiden valmistus	32,2	311,2	5,2	179	33,4
28 Muiden koneiden ja laitteiden valm.	27,3	496,3	2,9	191	26,3
29 Moottorijoneuvojen, perävaunujen ja puoliperävaunujen valm.	22,5	248,8	2,7	140	35,2
30 Muiden kulkuneuvojen valmistus	21,2	691,4	1,0	426	52,1
31 Huonekalujen valmistus	7,2	98,2	1,3	35	21,0
32 Muu valmistus	3,4	57,4	0,9	28	21,8
33 Koneiden ja laitteiden korjaus, huolto ja asennus	7,6	209,3	1,0	73	17,9
35 Sähkö-, kaasu- ja lämpöhuolto, jäähdytysliiketoiminta	12,8	211,7	0,2	85	23,7
36 Veden otto, puhdistus ja jakelu	1,3	25,9	0,1	16	27,7
37 Viemäri- ja jätevesihuolto	2,6	22,2	0,5	14	55,8
38 Jätteen keruu, käsittely ja loppusijoitus	9,5	58,1	3,4	30	17,5
39 Maaperän ja vesistöjen kunnostus	7,9	28,7	1,4	24	66,4

1) Keskiarvo ja mediaani on laskettu muuttujasta: henkilöstömäärä yhteensä (sis. yrittäjät + palkattu henkilöstö). Painotettu keskiarvo ja mediaani antavat oikeamman kuvan toimipaikkatilaston toimialojen keskikoon rakenteesta. Tässä taulukossa keskittymisaste kuvaa neljän suurimman toimipaikan tuotantotoiminnan osuutta (%) kyseisen toimialan bruttoarvosta.

Teollisuuden alue- ja toimialatilaston laatuseloste

1. Tilastotietojen relevanssi

Teollisuuden alue- ja toimialatilasto kuvaa teollisuuden tuotannon rakenteita ja rakenteiden muutoksia toimialoittain ja alueittain. Tarkasteltavina muuttujina ovat tiedot henkilöstöstä, tuotannosta, tuotantopanoksista ja investoinneista ja näiden pohjalta lasketut tunnusluvut. Tilastoyksikkönä on yrityksen tai muun taloudellista toimintaa harjoittavan yksikön teollinen toimipaikka. Yksilöivänä tunnuksena on Yritys- ja toimipaikkarekisterin määrittelemä toimipaikkatunnus. Tilasto sisältää tietoja henkilöstömääristä, tehdyistä työtunneista, palkoista, sosiaalikulusta, käyttöomaisuuden lisäyksistä ja vähennyksistä ja varastoista. Tilastojen käyttöä ja luovuttamista koskevat yleiset salaussäännöt.

Toimipaikka

Teollisuuden alue- ja toimialatilaston tilastoyksikkö on toimipaikka. Toimipaikalla tarkoitetaan taloudellista yksikköä, jossa saman omistajuuden tai valvonnan alaisuudessa harjoitetaan mahdollisimman samanlaisten tavaroiden ja palvelujen tuotantoa tavallisimmin yhdellä sijaintipaikalla. Toimipaikka voi jo sellaisenaan muodostaa yrityksen (yksitoimipaikkainen yritys) tai sitten olla selkeästi rajattava osa yritystä (monitoimipaikkainen / monitoimialainen yritys). Alle 20 henkilöä työllistävät yritykset luokitellaan teollisuuden alue- ja toimialatilastossa yksitoimipaikkaisiksi yrityksiksi.

Toimipaikan alueellisena yksikkönä rakennetilastossa on pääsääntöisesti kunta. Tästä ja tilaston tulostustarpeista seuraa, että yrityksen eri kunnissa sijaitsevat toimipaikat katsotaan erillisiksi tilastoyksiköiksi. Joissakin tapauksissa tilastoyksikkönä joudutaan käyttämään useamman toimipaikan muodostamaa kokonaisuutta. Toimipaikan ei välttämättä tarvitse käsittää yksinomaan valmistukseen luettavia toimintoja, vaan myös niin sanottuja aputoimintoja ja palvelutoimintoja, jotka ovat sijaintinsa puolesta liittyneet kyseessä olevaan toimipaikkaan. Teollisia aputoimintoja ja palveluksia ovat korjaus ja kunnossapito. Muita kuin teollisia aputoimintoja ja palveluksia ovat varastointi ja kuljetus, tutkimus- ja kehittämistoiminta, tietojenkäsittely sekä hallinto ja myynti. Jos apu- tai palvelutoiminta on kiinteässä yhteydessä varsinaisen toimipaikan kanssa ja palvelee pääasiassa kyseistä toimipaikkaa, ei näitä toimintoja ole aina erotettu erillisiksi toimipaikoiksi vaan toiminnot on yhdistetty valmistustoimintoihin.

Varsinaisen teollisen toimipaikan yhteydessä ja pääasiassa yrityksen teollisille toimipaikoille energiaa tuottavat toimipaikat luokitellaan tilastossa apuyksikköinä sille toimialalle, jota kyseinen toimipaikka pääasiallisesti palvelee.

Palkatun henkilöstön ja yrittäjien lukumäärä sekä palkansaajien tehdyt työtunnit

Teollisuuden alue- ja toimialatilastossa henkilöstö luokitellaan palkattuun henkilöstöön ja yrittäjiin. Tilastovuonna 2008 uudistettiin myös henkilöstön lukumäärän laskentatapa. Henkilöstön lukumäärä saadaan teollisuuden alue- ja toimialatilastoon nyt kokonaan yritysrekisteristä ja se noudattaa yritysrekisterin vuositilastossa määriteltyä kokovuosityöllisen määritelmää.

Palkattu henkilöstö on muunnettu kokovuosityöllisiksi siten, että esimerkiksi puolipäiväinen työntekijä vastaa puolta henkilöä ja kaksi puolivuotista työntekijää vastaa yhtä kokovuosityöllistä.

Yrittäjien osalta yrittäjätyöpanokseksi lasketaan se työpanos, jonka yrityksen omistaja tai perheenjäsen on tehnyt yrityksessään ilman varsinaista palkkaa.

Yritys- ja toimipaikkarekisterin tiedusteluihin sisällyttämättömien yritysten henkilöstö on estimoitu palkkojen perusteella.

Palkansaajien tehtyjen työtuntien laskenta on myös muuttunut. Tehdyt työtunnit lasketaan nyt työvoimakustannusindeksin perusteella. Tiedot palkatun henkilöstön tehdyistä työtunneista saadaan suoraan noin 1500 yritykselle, lopuille tuntien lukumäärä estimoidaan toimialoittain. Tuntitietojen estimointi on tehty toimialaluokituksen 2-numerotasolla, joten tiedon käyttäminen tarkemmilla toimialatasoilla ei ole suositeltavaa.

Tuotannon bruttoarvo

Tuotannon bruttoarvo mittaa toimipaikan tosiasiallista tuotantoa. Tuotantotoimintaan lasketaan mukaan kaikki tuotantoon liittyvät tuotot, myös valmistus omaan käyttöön ja valmistus, joka toimitetaan yrityksen muille toimipaikoille. Bruttoarvoon ei sisälly käyttöomaisuuden luovutusvoitot, joita ei pidetä tuotannollisena eränä vaan satunnaisina tuottoina. Lisäksi kauppatavaroiden hankinta vähennetään tuotantotoiminnan tuotoista, jotta tuotantotoimintaan saadaan mukaan vain kauppatavaroiden myynnistä syntyvä marginaali. Tuotannon bruttoarvon laskentakaava on seuraava:

Liikevaihto

+ toimitukset yrityksen muiden toimipaikkojen käyttöön

+ valmistevarastojen muutos

+ valmistus omaan käyttöön

+ liiketoiminnan muut tuotot

- käyttöomaisuuden luovutusvoitot

- kauppatavaroiden hankinta

= BRUTTOARVO

Tuotannon jalostusarvo

Jalostusarvo mittaa toimipaikan varsinaisessa tuotantotoiminnassa eri tuotannontekijöiden tuottamaa yhteenlaskettua arvonlisäystä. Jalostusarvo lasketaan tuotantotoiminnasta saatujen tuottojen ja toiminnasta aiheutuneiden kustannusten erotuksena. Tuottoihin sisältyy myös toimipaikan toimitukset yrityksen toisille toimipaikoille ja kustannuksiin hankinnat yrityksen toisilta toimipaikoilta. Määritelmän mukaan kustannuksiin ei sisällytetä toimipaikan työvoimasta aiheutuvia kustannuksia. Jalostusarvon laskentakaava on seuraava:

BRUTTOARVO

- aine- ja tarvikeostot

- ostot yrityksen muilta toimipaikoilta

- aine- ja tarvikevarastojen muutos

- ulkopuoliset palvelut

- muut kiinteät ja muuttuvat kulut (pl. henkilöstökulut)

+ kauppatavaroiden hankinta

+ käyttöomaisuuden luovutustappio

= JALOSTUSARVO

Tilastovuodesta 2005 alkaen jalostusarvon laskennassa huomioidaan käyttöomaisuuden luovutustappio kuluja vähentävänä tekijänä. Tätä aikaisemmin ei luovutustappiota tiedusteltu.

Käyttöomaisuuden investoinnit

Määritelmä käyttöomaisuuden investoinnit käsittää käyttöomaisuuden hankinnat ja perusparannukset, joista on vähennetty käyttöomaisuuden myynnit. Käyttöomaisuudella tarkoitetaan aineellisia hyödykkeitä mm. koneet ja kalusto, rakennukset ja rakennelmat sekä maa- ja vesialueet. Vuoteen 1994 saakka oli käytössä käsite aineellisen käyttöomaisuuden bruttolisäys. Tämä on sisällöltään identtinen nykyisen käsitteen kanssa. Muut keskeiset käsitteet löytyvät kohdasta käsitteet.

Toimialaluokitus

Käytetty toimialaluokitus on Toimialaluokitus 2008 (Tilastokeskus, käsikirjoja 4, Helsinki 2008). Toimialaluokitus 2008 perustuu EU:n toimialastandardiin NACE Rev. 2:een siten, että NACE:n nelinumerotasoa on tarkennettu kansallisia tarpeita varten viidennellä numerolla. Tilastoja voidaan tuottaa tarkimmalla toimialatasolla tietojen salaussääntöjen puitteissa. Toimipaikan toimialaksi määritellään se, mille toimialalle tyypillisiä hyödykkeitä toimipaikalla eniten valmistetaan. Määrittely tapahtuu asteittain toimialaluokituksen karkeimmalta tasolta lähtien. Ensin määritellään toimipaikan 1-numeroinen toimiala. Seuraavaksi 2-numeroinen jne. aina tarkimmalle tasolle. Tarkimman tason toimialan määrittelyssä on mukana vain niiden hyödykkeiden tuotanto, jotka määrsivät toimipaikan toimialan karkeammalla tasolla. Suoran kyselyn ulkopuolelle jäävien yritysten / toimipaikkojen toimiala saadaan yritys- ja toimipaikkarekisteristä.

Alueluokitus

Käytetty alueluokitus perustuu julkaisuun Kunnat ja kuntapohjaiset aluejaot (Tilastokeskus, Käsikirjoja 28). Vuosien 1975-2003 tilastot tuotetaan käyttäen vuoden 2003 aluejakoa (Toimialaluokitus TOL 2002). Tästä eteenpäin alueluokituksessa käytetään tilastovuoden alueluokitusta.

2. Tilastotutkimuksen menetelmäkuvaus

Tilaston peruskehikon muodostaa Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisteri. Yritysrekisteristä saadaan tilaston keskeiset luokitusmuuttujat kuten toimiala, alue sekä henkilöstön määrä ja suuruusluokka. Alue- ja toimialatilastoon toimipaikat on valittu käyttäen samoja rajoituksia yritysten toiminta-ajan, henkilöstön ja liikevaihdon suhteen kuin yritysrekisterissä. Tilastoon sisältyvät valtion ja kuntien teollista toimintaa harjoittavat merkittävimmät yksiköt. Pääasiallisesti näitä ovat kuntien vesilaitokset ja energialaitokset. Alue- ja toimialatilasto kattaa lähes kaikki teolliset toimipaikat. Tiedot kerätään osaksi suoralla otokseen perustuvalla tiedonkeruulla ja osaksi hyväksikäyttämällä verohallinnon elinkeinoverorekisteriä ja Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisteriä.

Toimipaikkatiedustelun piiriin kuuluvat pääsääntöisesti kaikki vähintään 20 hengen monitoimipaikkaisten yritysten teolliset toimipaikat. Suorassa tiedonkeruussa on mukana myös näitäkin pienempien yritysten teolliset toimipaikat, jos yrityksen toiminnan laajuus vastaa 20 henkilöä työllistävien yritysten toimintaa sekä vasta investointivaiheessa olevat toimipaikat. Alle 20 henkilöä työllistävät yritykset luokitellaan aina yksitoimipaikkaisiksi yrityksiksi.

Rakennetilaston tiedonkeruussa monitoimipaikkaisten yritysten Yritys- ja toimipaikkarekisterin toimipaikkoja on joissain tapauksissa yhdistetty, kun yritys ei pysty kohdentamaan tietoja toimipaikkakäsitteen mukaisesti. Suoran tiedonkeruun peittävyys vaihtelee toimialoittain. Koko teollisuuden tasolla suoran tiedonkeruun peittävyys vuonna 2010 oli henkilökunnan määrällä mitaten 79,1 prosenttia, bruttoarvolla mitaten 90,1 prosenttia sekä jalostusarvolla mitaten 86,2 prosenttia.

Suoran tiedustelun aineisto tarkistetaan toimipaikoittain erilaisilla aineiston sisäisillä loogisuus- ja suhdelukutesteillä. Tietoja verrataan myös muihin tietolähteisiin. Lomakekyselyn laadun parantamisessa on kiinnitetty huomiota lomakkeiden suunnitteluun, täyttöohjeisiin ja saatujen lomaketietojen virheettömyyden tarkistuksiin. Jos yritys ei kuulu otokseen tai sen tietoja ei muusta syystä saada, tiedot imputoidaan käyttäen lähimmän naapurin menetelmää elinkeinoveroaineiston ja yritys- ja toimipaikkarekisterin tietojen ja suoran tiedustelun tietojen avulla. Elinkeinoaineiston tietojen laatu tutkitaan ohjelmallisesti erilaisin loogisuus- ja suhdelukutestein. Tarvittaessa tiedot korjataan käyttäen erilaisia regressiomalleja tai tiedot imputoidaan käyttäen lähimmän naapurin menetelmää. Tiedonkeruussa viiteajanjakso on ollut vuodesta 1995 alkaen tilikausi, kun se aiemmin oli kalenterivuosi.

3. Tietojen oikeellisuus ja tarkkuus

Tilastojen perustiedot perustuvat hallinnollisiin aineistoihin ja tiedonkeruuseen yrityksiltä ja yritysten toimipaikoilta. Yrityksen tiedot saadaan osin suoraan yritysten tuloslaskelmasta ja taseista. Suuremmilta yrityksiltä kerätään lisäksi myös muita tietoja, jotka saadaan joko yritysten laskentatoimesta tai palkkalaskennasta. Sen sijaan toimipaikoittaiset tiedot ovat aina jollain tavalla menetelmällisesti tuotettuja lukuja, jotka saadaan joko yrityksen ilmoituksesta tai ne päätellään Tilastokeskuksessa. Monitoimipaikkaisen

yrityksen toimipaikkatietojen arvostus on usein ongelmallinen, vaikka arvostus tehtäisiin yrityksissä. Kaikilla yrityksillä ei ole toimipaikkakohtaista seuranta-aikataulua vaatimalla tarkkuudella. Fuusiot, yhtiöittämiset ja kesken vuotta tapahtuneet yritysjärjestelyt vaikeuttavat toimipaikkakohtaisten tietojen arviointia ja heijastuvat erityisesti aluetason tilastoihin.

Ongelmallisuus lisääntyy kansainvälisen yritysryhmän tapauksessa, jossa liiketoiminta voidaan organisoida monin eri tavoin. Tämä heijastuu sitten yrityksen kirjanpitoon. Monikansallinen yritys voi esimerkiksi harjoittaa ns. kolmikantakauppaa, jolloin suomalaisen yrityksen liikevaihtoon kirjautuu sellainenkin yritysryhmän myynti ulkomailla, jossa tavaraa ei ole valmistettu Suomessa tai tavara ei kulkenut Suomen rajan yli. Toinen monikansallisen yrityksen kirjanpitoon liittyvä ongelma, jota yritykset ratkaisevat eri tavoin, on se, missä maassa kirjataan myynnin marginaalit ja "näytetään voitto". On ongelmallista, miten tämän kaltaiset ja monet muut yrityksen tietoihin sisältyvät erät jaetaan sen toimipaikkojen tiedoiksi. Edellä selostetuista syistä johtuen tilastojen ajallinen vertailu on aina jossain määrin ongelmallista. Vertailukelpoisuuden ongelmallisuus kasvaa mitä tarkemmalla luokitusasteella tilastot laaditaan.

Tilastokeskuksen laatimissa tilastoissa käytetyt määritelmät ja yksittäiset ratkaisut tehdään Tilastokeskuksessa. Ratkaisut nojaavat YK:n tilastoja koskeviin suosituksiin ja EU:n tilastoasetuksiin, joissa mm. määritellään kotimaan (domestic) käsite, toimipaikkakäsite, tuotannon käsite, tuotannon arvostusperiaatteet ja eri taloustoimien käsittelysäännöt (mikä on tavaran tuotantoa, mikä palvelun tuotantoa, mikä omaisuustulosta, jne.). Kansainväliset määritelmät ovat pakostakin yleisluonteisia ja yksittäistapauksissa niitä täytyy tulkita. Osaamisen kertyessä ja olosuhteiden muuttuessa Tilastokeskus kehittää määritelmiä ja yksittäistapausten ratkaisuja tavoitteenaan paras mahdollinen tilastollinen kuvaus. Vuoden 2003 tilastojen laadinnassa Tilastokeskus on päättänyt muuttamaan yrityksen tietojen toimipaikoille jakamisen perusteita. Eri alueiden tietojen muutokset edellisestä vuodesta johtuvat osittain tästä menetelmällisestä muutoksesta.

4. Julkaistujen tietojen ajantasaisuus ja oikea-aikaisuus

Teollisuuden alue- ja toimialatilastosta tuotetaan vuosittain ennakkolliset ja lopulliset tiedot. Ennakkotiedot valmistuvat tilastovuotta seuraavan vuoden syyskuun lopussa. Lopulliset tiedot valmistuvat 15 kuukauden kuluttua tilastovuoden päättymisestä. Teollisuuden alue- ja toimialatilastoa on laadittu yli sata vuotta.

5. Tietojen saatavuus

Teollisuuden alue- ja toimialatilaston tietoja on saatavilla toimialoittain, maakunnittain ja kunnittain Tilastokeskuksen kotisivuilta maksuttomasta Yritysten rakennetilaston Px-Web -palvelukannasta toimialaluokituksen TOL 2008 mukaisina vuosilta 2006–2010. Toimialaluokituksen TOL 2002 mukaisina tilastoja on saatavilla vuosilta 1995–2008. Koko maan tiedot ovat palvelukannassa tarkimmalla mahdollisella toimialatasolla. Tiedot maakunnittain ovat palvelukannassa pääosin toimialaluokituksen 2-numerotasolla. Kuntakohtaisista tiedoista on palvelukannassa koko teollisuus yhteensä. Maksullisessa ALTIKA -palvelukannassa on lisäksi tietoja TE-keskuksittain ja seutukunnittain.

6. Tilastojen vertailukelpoisuus

Teollisuuden alue- ja toimialatilasto (Teollisuustilasto) uudistettiin vuonna 1995. Toimipaikkapohjaiset tiedot alettiin kerätä kiinteässä yhteydessä yrityspohjaiseen tilinpäätöstilastoon. Yksitoimipaikkaisten yritysten toimipaikkatiedot alettiin kerätä samalla lomakkeella kuin yritysten tilinpäätöstiedot. Monitoimipaikkaisten yritysten toimipaikkojen tietoja alettiin verrata yritysten tietoihin. Palvelujen kuluja alettiin kerätä käyttäen aikaisempaa yksityiskohtaisempaa tietosisältöä. Samoin tuottojen erittelytietoja tarkennettiin. Uudistuksen seurauksena erityisesti palvelujen hankintojen osuus tuotannon bruttoarvosta kasvoi selkeästi aikaisempaa suuremmaksi. Tiedot aikaisempiin vuosiin eivät olekaan tästä johtuen täysin vertailukelpoisia. Vuosien 1975-1994 tiedot on luokiteltu toimialaluokituksen 2002 mukaisesti. Joitain keskeisiä muuttujia on saatavissa toimialaluokituksen 1979 mukaisesti vuosilta 1952-1974.

7. Selkeys ja eheys/yhtenäisyys

Teollisuuden alue- ja toimialatilaston tiedot poikkeavat Suomen yritykset -julkaisun tiedoista. Tiedot toimipaikkojen lukumäärissä eroavat, koska teollisuuden alue- ja toimialatilaston perustietojen keruussa toimipaikkoja on jouduttu yhdistämään. Myös toimipaikkojen luokittelussa toimialoille on jonkin verran eroja.

Lisätietoja

Riitta Savolainen 09 1734 3259

Vastaava tilastojohtaja:

Leena Storgårds

rakenne.tilastot@tilastokeskus.fi

www.tilastokeskus.fi

Lähde: Teollisuuden alue- ja toimialatilasto 2010. Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute

Tietopalvelu, Tilastokeskus
puh. 09 1734 2220
www.tilastokeskus.fi

Julkaisutilaukset, Edita Publishing Oy
puh. 020 450 05
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi
www.editapublishing.fi

ISSN 1796-0479
= Suomen virallinen tilasto
ISSN 1797-4747 (pdf)